

[Aase Olesen]

ser det faktisk anderledes. Jeg læser det, som om det ikke kan fortsætte med at udgøre en tredjedel, men nu har vi altså ministerens ord for, at det er ikke det, det handler om. Så langt, så godt.

Så var der de andre mærkværdigheder. Om ældrepolitikken står der: »Forbedringer koster for det meste mange penge, og der vil efter de seneste forhøjelser af pensionerne ikke være mulighed for forhøjelser i den nærmeste fremtid. Regeringen lægger fortsat vægt på, at realindkomsten for pensionisterne fastholdes. I de sidste 4-5 år er realindkomsten efter de almindelige pensionsreguleringer blevet mere end fastholdt. I forhold til lønmodtagernes disponible indtægt er pensionerne i denne periode således steget med ca. 10 pct.«

Det står på sp. 5007 i redegørelsen. Men så står der på sp. 5009:

»I sammenhæng hermed skal det i øvrigt fremhæves, at pensionisterne som følge af de nu afsluttede forhandlinger om finansloven for 1988 kan se frem til betragtelige forbedringer fra 1. juli 1988. Pensionen vil blive forhøjet for alle grupper, men særligt for pensionister på laveste niveau.«

Vi har lige hørt ministeren sige, at nu er det nødvendigt at skrælle af for at finde de svage grupper. Hvorfor vil man så forhøje pensionen for alle grupper? Jeg går ud fra, at dette er skrevet nogenlunde i sammenhæng, og at de 10 pct.'s reallønssstigning er før den nye stigning, der skal træde i kraft 1. juli. Ellers må ministeren korrigere mig.

Som en kommentar til fru Jane Oksens anmodning om, at vi fik set på det med boligudgifterne og deres beregning i bistandsloven, må jeg altså bede fru Jane Oksen om først selv at læse i bistandsloven. Fra § 37 og fremefter kan man se, hvordan bistandshjælp, den såkaldte kontanthjælp, beregnes nu.

Jeg vil også til ære for referatet sige, at vi i udvalget har bedt om at få de beregninger, som ifølge avisoverskrifterne skulle føre til forøgede udgifter på kontanthjælpsområdet på 400 mio. kr. Jeg vil advare mod, at vi her i Folketinget diskuterer alene ud fra avisoverskrifter. Vi må først få de beregninger i udvalget, og derefter må vi se, hvad der er hold i, og hvad der bare er snak og løse rygter.

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil godt fortsætte lidt med økonomidebatten. Jeg er glad for, at vi har fået afklaret, at udviklingen så ligger imellem en tredjedel og halvdelen. Jeg gjorde det lille regnestykke at finde ud af, hvad egentlig en tredjedel var. Hvis man modregner indtægterne på det sociale område med udgifterne på det sociale område, så kommer vi ned på 25 pct. af den samlede omsætning. Det skal jeg ikke hænge mig så meget i.

Men så må man jo også få nogle garantier for, at der ikke bliver overført flere udgiftsområder fra dagpengesystemet til det sociale område. Det er egentlig det, der har sat det virkelig store skub i belastningen af det sociale område, at a-kassesystemet med den lovgivning, som er blevet gennemført dér, simpelt hen har skrællet en stor del over i det sociale system.

Det kræver jo, at man tager nogle af de initiativer, som er nævnt i redegørelsen, sådan at man får ført en stor del af de bistandsklienter, som egentlig er kommet over på bistandshjælp på baggrund af arbejdsløshed, tilbage. Socialministeren var selv inde på, at der faktisk er 2 år at løbe på, før det går galt for den arbejdsløse, som er havnet i fangnettet på bistandskontoret.

Jeg vil sige tak for, at vi fik drejet debatten omkring hjælpen til bistandsklienter over til, at den kunne være springbrættet til en uddannelse. Så synes jeg egentlig, at det får et andet indhold, for så er det ikke mere, hvad skal man sige, et anvisningskontor, men så går det ind i et tilbud til den enkelte, sådan at man tager den samlede situation op. Jeg har set en række tilfælde, hvor man simpelt hen arbejder med en langsigtet erhvervspraktik for folk, som skal i gang igen, sådan at det indgår i en samlet plan, og det synes jeg er en helt anden ting.

Så vil jeg vende mig mod et emne, som slet ikke har været debatteret. Når jeg ikke tog det op i første omgang, så var det, fordi jeg med bestemthed regnede med, at det ville komme op. Det er spørgsmålet om de private organisationer. Lad mig sige med det samme, at i det sociale arbejde har de private organisationer udført et meget vigtigt udviklende socialpolitisk arbejde, men jeg vil godt hæfte mig ved den formulering, som står på sp. 5005 om arbejdet med de fattigste: »Ikke fordi vi finder, at arbejdet med de fattigste skal påhvile private organisationer, men fordi de mest ressourcefattige i vid ud-